

ЗМІСТ

ПЕРЕДМОВА	4
ВІТАЛЬНЕ СЛОВО	6
Віктор Ющенко	6
Віктор Андрущенко	8
Павло Мовчан	9
Микола Кочерга	10
Стефан Романів	11
ВИСТУПИ УЧАСНИКІВ ВСЕСВІТНЬОГО КОНГРЕСУ ДОСЛІДНИКІВ ГОЛОДОМОРУ-ГЕНОЦИДУ УКРАЇНЦІВ	12
Георгій Філіпчук Дорогами національної пам'яті	12
Павло Гриценко Голодомор в Україні 1932–1933 років – спроба розв'язати «українське питання»	25
Георгій Папакін «Чорні дошки» в Україні: від 1920 до 1931 років	33
Володимир Сергійчук До витоків ідеологеми про «всесоюзний голод»	43
Петро Чернега Московія нищить тіло й душу українців	52
Микола Горбаль Голодомор, як злочинний механізм знищення української нації	56
Олеся Стасюк Підміна понять в історичній науці: спеціальна операція кремля проти України	58
Володимир Пилипчук Злочини голодомору-геноциду та геноциду українців, скоєні російськими більшовиками у XX столітті та сучасною рф у XXI столітті (історичний та міжнародно-правовий аспекти)	61
Богдан Футей Терпіння російської агресії в Україні: геноцид, воєнні злочини, злочини проти людства	65
Валерій Шепітько Використання спеціальних знань для документування та доказування злочинів тоталітарних режимів	71
Аскольд Лозинський Геноциди українців	81

Валерій Капелюшний

Історіографічний огляд новітніх публікацій з проблеми
Голодомору-геноциду українців 1932–1933 років:
тенденції, особливості, діяльність наукових шкіл 85

Василь Марочко

Соціально-економічні втрати України внаслідок здійснення примусової
колективізації, політики хлібозаготівлі і діяльності системи «Торгзіну» 94

Вікторія Малько

США і Голодомор..... 98

Володимир Скляр

Харківська область: геноцид українців в 1932–1933 рр..... 115

Ганна Капустян

«Вихід із НЕПу» в конкретному селі на Полтавщині –
складова злочину Голодомору-геноциду 1932–1933 120

Назар Мухачов

Засади української перемоги 129

Валерій Швець

Голодомор мав знищити усіх українців 132

Віталій Коцур,**Валентина Молоткіна,****Оксана Тарапон**

Голодомор-геноцид 1932–1933 рр.: спростування російських
пропагандистських наративів в інформаційному просторі 140

Ніна Загребельна,**Микола Яретик**

Краєзнавчий аспект вивчення Голодомору 1932–1933 років на Золотоніщині
(на прикладі с. Шабельники Золотоніського району Черкаської області)..... 149

Ірина Ястреб

Визнання Голодомору геноцидом українців у Німеччині 154

Микола Голомша

Пам'ятаємо. Вшановуємо. Перемагаємо! 162

Анатолій Подольський

Історичні паралелі між злочинами комунізму, нацизму, рашизму.
Тоталітарні ідеології як загроза людству.
Український вимір (на прикладі історії Голокосту) 168

Микола Герасименко

Геноцид українців 1932–1933 рр.:
шлях до визнання демократичним світом 175

Іван Михалевич

Голодомор-геноцид 1932–1933 років
на Київщині та Вінниччині 189

Михайло Василенко

Людомори 1921... і далі... і нині. Геноциди українців 191

ДОДАТКОВІ ВИБРАНІ СТАТТІ	199
Володимир Василенко Витоки сучасної геноцидної політики і практики Росії щодо України	199
Микола Сядристий Голод – план Леніна, завершений Сталіним	204
Світлана Маркова Інструменти реалізації людиноненависницької ідеології кремля: від комуністичного тоталітарного режиму до рашизму.....	205
Валентина Борисенко Геноцид українців 1932–1933 років крізь призму усної історії	213
Семен Глузман Диктатори, тирані та людоїди.....	219
Павло Маковські Геноцид українців ХХ століття.....	222
Юрій Закаль Наслідки Голодомору-геноциду	225
Андрій Козицький Заперечення Голодомору у незалежній Україні (1991–2022)	227
Анатолій Колодій Тоталітарний державно-правовий режим: теорія виникнення та практика реалізації	248
Олександра Веселова Пам'ять про жертви голоду-геноциду 1932–1933 років в Україні: смертність й ушанування загиблих.....	252
Василь Марочко Заперечення Голодомору-геноциду пулітцерівськими лауреатами: Уолтер Дюранті та Енн Епплблوم	263
Владислав Дутчак Стандарти кремлівської «журналістики»: погляд зсередини	268
Андрій Кісь Судово-медична експертиза Голодомору 1932–1933 в Україні	271
Валерій Удовиченко Окремі аспекти досудового розслідування геноциду українців 1932–1933 років	277
Петро Ющенко До 90-х роковин Голодомору-геноциду українців.....	281

Леонід Мужук

Синтетична природа кінематографічного дослідження
історичної правди про Голодомор-геноцид українців 283

**Микола Герасименко,
Віктор Скавронік**

«Так, себто ні!» Історичні та правові аспекти
визнання Голодомору геноцидом українців 297

**ВИСНОВОК КОМПЛЕКСНОЇ СУДОВОЇ
ІСТОРИКО-КРИМІНАЛІСТИЧНОЇ ЕКСПЕРТИЗИ 305**

**ЗВЕРНЕННЯ ВСЕСВІТНЬОГО КОНГРЕСУ ДОСЛІДНИКІВ
ГОЛОДОМОРУ-ГЕНОЦИДУ УКРАЇНЦІВ ДО УКРАЇНСЬКОЇ ВЛАДИ,
УКРАЇНСЬКОГО НАРОДУ, УРЯДІВ І ПАРЛАМЕНТІВ
КРАЇН СВІТУ ТА МІЖНАРОДНОЇ ГРОМАДСЬКОСТІ 412**

ПЕРЕДМОВА

7 листопада 2023 року в Українському державному університеті імені Михайла Драгоманова, під час чергової війни московії проти України – боротьби за незалежність та існування української нації – відбувся Всесвітній конгрес дослідників Голодомору-геноциду українців «Непокарані геноциди – повторюються!». Захід був приурочений до 90-х роковин пам'яті 10,5 мільйонів українців, знищених комуністичним тоталітарним режимом в 1932–1933 роках.

Організаторами виступили наукові установи Національної академії наук України, Національної академії правових наук України, Національної академії педагогічних наук України, Український державний університет імені Михайла Драгоманова, Всеукраїнське товариство «Просвіта» імені Тараса Шевченка, Конгрес української інтелігенції, Національна спілка письменників України, Національна асоціація дослідників Голодомору-геноциду українців, Міжнародна асоціація дослідників Голодомору-геноциду, Міжнародний конгрес криміналістів, Фундація Українського Голодомору-геноциду (США), Український Конгресовий Комітет (США), Центр дослідження Голодомору Каліфорнійського університету (США), Міжнародна організація українців «Четверта хвиля» (Німеччина), Світовий конгрес українців, Міжнародний фонд «Глобальна ініціатива в психіатрії» (Нідерланди – Литва).

Учасників конгресу привітали Президент України Віктор Ющенко, ректор УДУ ім. М. Драгоманова Віктор Андрущенко, голова ВУТ «Просвіта» Павло Мовчан, заступник президента Світового Конгресу Українців Стефан Романів та президент Фундації Українського Голодомору-геноциду Микола Кочерга. У роботі Конгресу взяли участь науковці, письменники, криміналісти, правники, судові експерти, військовослужбовці, митці та дослідники злочинів тоталітарного режиму.

Конгрес складався з трьох дискусійних панелей: «Голодомор-геноцид 1932–1933 років: наслідки для української нації»; «Пропаганда та інформаційні війни кремля проти встановлення правди про Голодомор-геноцид українців»; «Голодомор-геноцид українців: міжнародне визнання, правова оцінка та важливість засудження комуністичного режиму».

Директор Інституту української мови Павло Гриценко під час виступу представив карти розселення українців, які повністю збігаються із територією на якій вчинено особливо тяжкий злочин – геноцид українців.

Голова Міжнародної асоціації дослідників Голодомору-геноциду, професор Володимир Сергійчук, повідомив про новітні дослідження, які дали можливість встановити наслідки геноциду. Зокрема професор представив документи, якими підтверджено чисельність дітей в українських школах до Голодомору і після. За його дослідженнями знищено понад 4 млн дітей.

Доктор історичних наук, професор Василь Марочко у своїй доповіді акцентував увагу на академічних дослідженнях злочину геноциду, які проведені спільно з криміналістами та судовими експертами, що дало можливість встановити втрати української нації – знищення 10,5 мільйонів українців.

Академік Національної академії правових наук України Володимир Пилипчук зазначив, що криміналістичні методики використані під час розслідування справи № 475 та кримінального провадження щодо виконавців геноциду, надають можливість слідчим розкривати воєнні злочини та геноцид, який вчинила окупаційна російська армія у 2022–2023 рр.

У роботі Конгресу взяв участь суддя Федерального суду США Богдан Футей, який наголосив на створенні Міжнародного кримінального суду та притягнення до відповідальності диктатора путіна та його оточення.

Учасники Конгресу також звернули увагу на використання радянської термінології, що є підтримкою екзистенційного ворога – рф, та закликали вчених, громадських та політичних діячів не застосовувати маркери та штампи, якими комуністичний режим таврував українців.

Підводячи підсумки Всесвітнього Конгресу учасники прийняли Звернення до українського народу та влади, урядів і парламентів країн світу та міжнародної спільноти, в якому закликали вшанувати пам'ять українців, яких знищив комуністичний тоталітарний режим під час Голодомору-геноциду 1932–1933 рр. та масових штучних голодів 1921–1923 рр., 1946–1947 рр.

ВІТАЛЬНЕ СЛОВО

ШАНОВНІ УЧАСНИКИ ВСЕСВІТНЬОГО КОНГРЕСУ!

Сьогодні у мене особлива честь сформулювати декілька думок, які відносяться до періоду вчинення комуністичним режимом найбільшого у світі злочину геноциду українців – Голодомору 1932–1933 років. Але я хотів би розпочати із часу дещо глибшого. Як трапилося так, що найбільша в Європі держава Х, ХІ, ХІІ ст., через декілька сторіч втрачає свою державність і опиняється під російською окупацією на 370 років?

Протягом тривалого часу кремль нав'язував нам думки про так звані «братські народи», вчиняючи масові вбивства українців, намагаючись знищити нашу з Вами ідентичність, культуру, мову та правдиву історію. Коли ми розглядаємо період Великих Голодів, то дуже часто запитуємо себе: ну, звісно, це не лихо природи, звісно, в нас був урожай, але що з нами трапилося, особливо у ХХ сторіччі? Це запитання ставили собі мислителі, філософи, поети, політики. На початку ХХІ ст. українці нарешті отримали відповіді на ці складні питання.

У 2006 році був прийнятий Закон України «Про Голодомор 1932–1933 років в Україні» та розсекречені архіви каральних органів, що дало можливість науковцям та дослідникам пролити світло правди на злочини кремля. Варто зауважити, що прийнятий у той час Закон у зв'язку з новітніми дослідження та черговою війною росії проти України, в тому числі і у гуманітарній сфері, потребує внесення відповідних доповнень, в частині відповідальності за заперечення злочину геноциду. Варто знати та пам'ятати, що геноцид був вчинений проти українців де б вони б не проживали, чи то в Україні чи Кубані, Дону.

У 2009 році СБ України була проведена перша кримінальна справа, якою встановлено факт геноциду та організаторів цього особливо тяжкого злочину. Це був перший позитивний досвід роботи правоохоронних органів у розслідуванні масштабів, обставин та наслідків злочинів тоталітаризму.

Міжнародна конференція «Голодомор 1932–1933 років: втрати української нації», яка пройшла 4 жовтня 2016 р. в Київському національному університеті ім. Т. Шевченка прийняла рішення подальше розслідування злочину геноциду.

У 2019 р. була відкрита нова кримінальна справа, щодо виконавців злочину, проведені відповідні судові експертизи, які розкрили масштаби, наслідки та чисельність знищених українців у 1921-1923, 1932–1933, 1946-1947 років.

Я стою на позиції, що кожна політична сила, яка сповідує промосковську політику, і московська політика як така, є коренем нашого лиха. І якщо ми з цим злом не справимося, якщо будемо заgravати, то ніколи не прийдемо до розуміння, до якого прийшла кожна успішна нація – власної ідентичності.

Сьогоднішня війна – це війна за ідентичність! За відповідь на питання: хто ми є? Тож все-таки, ми один народ, чи ні? Чи російська історія хай шукає у племінних відносинах свої витоки? Хай не чіпає те, на чому побудована українська нація. Тому сатанинство, яке розгортається у наших опонентів навколо правди про Голодомор – це один із доказів, які лихі літа прийшли на українську землю ще в пам'ятні часи.

У цьому питанні є, на мій погляд, одна суть. Коли ми говоримо про злочини ХХ сторіччя «червоної» москви, мені здається, немає особливої залежності чи ми говоримо про царат, який знущався ще з часів Хмельницького та Виговського, чи про так звану імперську росію після Полтавського бою, чи про «червону» росію, чи про рашистську путінську, суть одна – це московія, це її політика. Розуміємо, що це невід’ємний компонент національного усвідомлення України. Можливо, компонент, який через біду, дуже часто говорить глибше, дотичніше, переконливіше, аніж будь-який фактаж.

Я хотів би подякувати насамперед за те, що під час російсько-української війни, яка вирішує майбутню долю України, ви пам’ятаєте та вшановуєте понад 10 млн українців, винищених Сталіним під час геноциду. Саме це і є головним чинником, який вирізняє нас від московитів та є важливим питанням для усвідомлення національної ідентичності.

Звертаюся до української громади та українців світу – настав час для об’єднання заради Перемоги та майбутнього наших дітей!

Слава Україні! Героям слава!

Президент України (2005–2010 рр.)

Віктор Ющенко

ШАНОВНІ УЧАСНИКИ ВСЕСВІТЬНОГО КОНГРЕСУ ДОСЛІДНИКІВ ГОЛОДОМОРУ!

Сьогодні ми маємо честь проводити цей захід у стінах Державного педагогічного університету ім. М.П. Драгоманова. Наш навчальний заклад є спадкоємцем заснованого ще у 1834 році Педагогічного Інституту при Київському університеті Святого Володимира. Викладачі і випускники нашого вузу вносять свій гідний вклад у розвиток Української держави та беруть участь у захисті національних інтересів та незалежності України.

Мета путіна – знищити український народ та Україну як незалежну суверенну державу; російська окупаційна армія вчиняє на території України воєнні злочини та геноцид. Сьогодні важливо пам'ятати та вшанувати пам'ять українців, яких у 1932–1933 роках знищив сталін та його оточення, вчинивши злочини проти людства та геноцид.

Москва постійно заперечувала факт геноциду українців та блокувала будь-яку правдиву інформацію про цей злочин, яка з'являлася в Україні та світі. Цю ганебну практику продовжує і путінський режим, поставивши собі за мету відродити імперську росію. Головним запереченням Голодомору кремлем є твердження про те, що голод не був навмисним. Однак новітні наукові дослідження, розсекречені звіти іноземних дипломатів, спогади очевидців свідчать про те, що сталін та його оточення вчинили геноцид з метою знищення Української держави та української нації.

Сталін не лише організував, а й особисто керував проведенням каральних акцій проти українців. Одним із злочинних механізмів цього задуму була створена система так званих «чорних дошок», тобто попередньо складених списків цілих сіл, селищ, станиць та районів для виморювання українців голодом.

Варто згадати, що у 2005 році Президент України Віктор Ющенко у промові в ООН закликав визнати масові вбивства українців у 1932–1933 років – геноцидом української нації. Це було вперше в історії оновленої держави. Тому наше завдання не зупинятися, а продовжувати подальші дослідження, направлені на розкриття злочинів тоталітаризму.

Бажаю наснаги та плідної роботи учасникам конгресу!

Слава Україні!

Ректор Державного педагогічного університету
ім. М.П. Драгоманова

Віктор Андрущенко

ШАНОВНІ УЧАСНИКИ ВСЕСВІТНЬОГО КОНГРЕСУ ДОСЛІДНИКІВ ГОЛОДОМОРУ-ГЕНОЦИДУ!

Сьогодні ми вшановуємо пам'ять жертв понад 10,5 млн українців Голодомору-геноциду 1932–1933 рр., організованого російським комуністичним тоталітарним режимом на чолі з тираном сталініним – вірним послідовником ідеолога голодоморів і масових терорів лєніна (як основних засобів знищення українського національно-визвольного руху й поневолення нашого народу).

ВУТ «Просвіта» імені Тараса Шевченка спільно з колективом УДУ імені Михайла Драгоманова продовж років відновлення нашої державності плідно співпрацює над відродженням історичної пам'яті українського народу. Зокрема в останні роки, коли путінський режим продовжує втілення ідей своїх кривавих попередників. Ми прагнемо глибоко історично осмислити шлях боротьби українців за незалежну державу, причини та наслідки асиміляції, виморення і геноциду української нації російською, комуністською та рашистською путінською імперіями. Ми намагаємося донести історичну правду до своїх громадян й цілеспрямовано привертати увагу країн Європейського союзу і всієї світової спільноти до найбільшого злочину в історії людства.

ВУТ «Просвіта» імені Тараса Шевченка закликає владу всіх рівнів, наукову спільноту, освітні заклади і громадські організації розгорнути масову роботу щодо активного і об'єктивного відновлення історичної пам'яті задля захисту та збереження національної ідентичності. А для цього радикально збільшити видання та розповсюдження наукових, науково-популярних, публіцистичних творів, перекладів праць іноземних авторів, в яких об'єктивно розкрита імперська, варварська, жорстока сутність московії, російської та комуністичної імперій, а також духовна натура «русскіх», брехня, якою москалі ввели в оману увесь світ.

Росія, наш споконвічний ворог, не міняється, стверджував Дмитро ДОНЦОВ, з її «духом, варварським і насильницьким». Ідеолог українського націоналізму, а також його попередники Тарас ШЕВЧЕНКО, Іван ФРАНКО, закликали нас боротися проти москвофільства, що знайшло прояв сьогодні не лише у свідомості окремих українців, а і в ідеології, політиці й діях органів влади. Це ганебне явище поширене також у світі.

Наше завдання переконливо довести світовій спільноті, що комуністський режим у ХХ ст. організував три голодомори, один з яких – 1932–1933 рр. – геноцид українців, які не хотіли жити в рабстві й поплавилися життям понад 15 млн співвітчизників, з яких значну частину становили діти.

Загарбницьку війну на винищення українства і ліквідацію нашої держави одинадцятий рік веде путінський режим. Ми маємо продовжити боротьбу за відродження «давнього войовничого духу нації, яка б свою правду і Божу справедливість ставила б окремо понад життя і добробут» (Дмитро ДОНЦОВ).

Пам'ять і вшанування жертв Голодомору-геноциду 1932–1933 рр. потрібні сьогодні Україні для відновлення історичної справедливості, очищення й облагородження наших душ, думок і свідомості, для піднесення національної гідності української нації.

Слава Україні!

Голова Всеукраїнського товариства «Просвіта»
імені Тараса Шевченка,
поет, громадський діяч,
лауреат Національної премії імені Тараса Шевченка

Павло Мовчан

ВІТАЮ УЧАСНИКІВ ВСЕСВІТНЬОГО КОНГРЕСУ ДОСЛІДНИКІВ ГОЛОДОМОРУ, ПРИСВЯЧЕНОГО 90 РОКОВИНАМ ПАМ'ЯТІ УКРАЇНЦІВ, ЗНИЩЕНИХ КОМУНІСТИЧНИМ РЕЖИМОМ!

Дуже важливим є те, що цей захід відбувається під час чергової російської війни проти України. Вшанування пам'яті знищених українців та розкриття правдивої історії про злочини кремля є запорукою нашої перемоги.

Більше 10 мільйонів українців було знищено тоталітарним режимом у 1932–1933 роках, де б українці не були: в Україні та на своїх історичних етнічних територіях поза межами України. Також ми повинні пам'ятати і про 5,5 мільйонів українців, винищених диктаторами ленініним та сталініним у 1921–1923, 1946–1947 роках та про українців, які боролися та вибороли незалежність України.

Завдання української діаспори, у тому числі Фондації Українського Голодомору-геноциду – відстоювати інтереси Української держави у світі, та зробити все від нас залежне, щоб перемогти у війні з нашим споконвічним ворогом.

Варто всім нам пам'ятати, що перший геноцид української нації був вчинений московитами у листопаді 1708 р. у Гетьманській столиці – Батурин, під час якого, застосовуючи варварські методи (катування, четвертування, гвалтування та ін.), було вбито до 30 000 українців. Сьогодні Батурин є сакральним місцем пам'яті незламного духу українського народу.

У 1993 році Перший Патріарх України Мстислав освятив пам'ятник українцям, загиблим мученицькою смертю. Ми також маємо тут цвинтар, де поховані воїни УПА, для нас є велика пошана, що вони вибрали нашу осілість для упокоєння.

Від імені Фондації Українського Голодомору-геноциду (США) я закликаю українців світу об'єднатися під прапором перемоги України та знищити імперську московію.

Слава Україні! Героям Слава!

Президент Фондації Українського Голодомору-геноциду

Микола Кочерга

ШАНОВНІ УЧАСНИКИ ВСЕСВІТНЬОГО КОНГРЕСУ ДОСЛІДНИКІВ ГОЛОДОМОРУ!

Шановні організатори, учасники та гості Всесвітнього конгресу! Сьогодні маємо нагоду вшанувати пам'ять мільйонів жертв Голодомору 1932–1933 років.

Я радий бачити на конгресі стільки молоді, яка бере участь у наукових конференціях, бо це запорука, що дослідження Голодомору не зупиняться. Покоління за поколінням будуть пам'ятати та схиляти голову перед померлими та тими, хто пережив таку страшну трагедію. Але ми також повинні вимагати справедливості, тобто засудження комуністичної системи та Сталіна за те, що вони зробили.

Слово «геноцид» пішло від польського єврея Рафаеля Лемкіна, який вперше його вжив. Що воно означає? Це є заходи зі знищення народу. Якщо ми говоримо про 1932–1933 роки, то Сталін і його комуністична «влада» прагнули знищити український народ.

Кожного року парламенти світу приймають спеціальні резолюції, де вони згадують про Голодомор, що це є злочином проти людства. На сьогодні ми маємо близько 30 країн, які визнали, але є багато інших, які думають над тим, як це зробити.

Для наших батьків, для тих, хто пережив цей Голодомор, визнання Голодомору завжди було важливою справою.

Світовий конгрес українців започаткував програму «Нащадки Голодомору», бо більшість тих, хто пережив Голодомор, на жаль, вже відійшли у вічність. Тому їхні діти, їхні онуки, їхні правнуки повинні цю справу далі продовжувати.

Коли ми говоримо про повномасштабну війну, то розуміємо, що путін хоче знищити український народ. Тому під час нашої роботи ми пов'язуємо ці два геноциди, щоб люди розуміли, що тоді – сталін, а сьогодні путін намагаються знищити українців.

Ми закликаємо всі наші громади у світі вшановувати жертв Голодомору. Маємо програму, яка складається з різних частин. Адвокаційна, тобто йдіть і стукайте у двері та намагайтеся переконати ваші уряди, щоб ті визнали Голодомор геноцидом українців. Друге – це просвітницька, тобто йдіть і дайте людям знати про Голодомор як геноцид. Це може бути конференція, це можуть бути різні акції. Третє – це акція вшанування «Запаліть свічку».

Світовий конгрес українців підтримує усіх дослідників, які вивчають Голодомор. Прагнення дізнатися правду про жертви – це також є нашим обов'язком.

Слава Україні! Героям слава!

Перший віце-президент Світового Конгресу Українців

Стефан Романів

ВИСТУПИ УЧАСНИКІВ ВСЕСВІТНЬОГО КОНГРЕСУ ДОСЛІДНИКІВ ГОЛОДОМОРУ-ГЕНОЦИДУ УКРАЇНЦІВ

Георгій Філіпчук,
доктор педагогічних наук, професор, дійсний
член Національної академії педагогічних наук,
академік, Голова Конгресу української інтелігенції

ДОРОГАМИ НАЦІОНАЛЬНОЇ ПАМ'ЯТІ

Так образно можна було б окреслити просвітницьку місію проведених у Львові, політехнічному Сікорського та Драгоманівському університетах Києва науковій конференції, приурочені роковинам Голодомору, за участі Національної асоціації дослідників Голодомору, ВУТ «Просвіта» ім. Т. Шевченка, Конгресу української інтелігенції. Щороку, українство всього світу, в цей скорботний місяць Національної пам'яті вшановує пам'ять загиблих у 1932–1933 роках, під час Голодомору-геноциду українців. Уособлення страшних лихоліть штучно спланованого московськими сталіністами масштабного мору українців 1921–1923, 1932–1933, 1946–1947 років. Уроки трагедії, гідності та віри в нездоланність Народу, що зумів вистояти.

У пам'яті спливають правдиві слова людини чистої совісті, дослідника Голодомору-геноциду Джеймса Мейса про вічне правило життя – щоби знати куди йти, необхідно пам'ятати звідки йдемо. Пам'ятаємо. Передовсім те, що найшвидше голодом морили наших українських дітей. Ним убивали українців, спраглих життя та волі. Чорною метою Голодомору ставало вбивство будь-якої української перспективи, а тому й знищувалися, насамперед, діти – найбільш беззахисні, вразливі, водночас небезпечні для імперських ординців.

В архівах ЦДАВО України (Ф. 1. Оп. 7. Спр. 145. Арк. 148 зв.) зберігається лист учнів Печірської школи Брацлавського району до ВУЦВК про голодування від 1 листопада 1931 року: «...в шлунку болить від того сміття, яке зараз їмо, бо у нас забрали не тільки хліб до зерна, а й картоплю, квасолю і все, що можна їсти, з картоплі роблять горілку, а ми їсти не маємо що. За взуття вже мовчимо, але просимо не губити нас голодом. Ми надіємося, що радянська влада не дасть нам загинути і не буде годувати кулями замість хліба, як годували наших батьків царі».

Але що царі чи московські псярі, монархісти чи більшовики- комуністи, сталіністи чи путіністи – всі вони були і є однаковими україноненависниками. Нелюди, що на видноті, оці вічні вороги, що витолочують донині нашу землю, продовжуючи етноцидами, лінгвоцидами, геноцидами вбивати українськість.

Згадується епізод із повісті видатного письменника «Розстріляного відродження» Тодося Осмачки «Ротонда душогубців». У ній відтворено сюжет нічної розмови трьох катів – сталіна, молотова, єжова, які «вирішували» українське питання напередодні Великого Людомору 1932–1933 років. Для початку за їхнім задумом треба було знищити найбільш соціально авторитетний стан українства. Там, у «червоній ротонді» катів єжов доповідав, відповідаючи на питання сталіна про кількість ліквідованих активних і свідомих українців, як соціальну профілактику для «майбутніх наших реформ». Знищено 114 тис. 21 душу, – продовжував головний чекіст, – при

цьому «ні одна душа із комуністичних сил не згнула... А Україна ось так заплатила за свою потенціальну контрреволюцію. Ні один не був арештований, лише деякі були ізольовані (в психлікарні), щоби відійшли від життєвої ролі». Отож, ежов, надшвидко виконав «високе доручення супроти людей думки», які можуть заставити нас (московитів) тремтіти за своє майбутнє». Однак найстрашніше в цій історії навіть не те, що в такий спосіб нищилися кращі люди, потенційні організатори спротиву московському більшовизму, борці за майбутнє України («на протязі півтисячі років»), а сталінська вимога знищити сиріт цих закатованих батьків. Ось саме ця заувага була висловлена ежову деспотом (сталіним) ХХ століття: «Ви про батьків говорили, а не взяли до уваги сиріт, які ще живі і можуть діяти (впливати) на найближчі покоління України, бо діти знищених вами батьків мають здібності своїх батьків». Таким показовим є індикатор геноцидної політики московії щодо українства, яка реалізовувалася без упину, вигублюючи дітей.

Ця минувшина не для розбурхування емоцій, а заради утвердження в суспільному просторі цінностей Правди, бо Нація може бути вільною, неупокореною, переможною, лише пізнавши її – Правду. Але для цього вона мусить бути освіченою, національно свідомою, морально охайною.

Так стається, що зігнорувачи Правду, забезпечивши безкарність для злочину, світ знову й знову стикатиметься з російським «людодійством». Адже подібні нещастя 20-30 років ХХ ст. повторилися вже в післявоєнні сорокові роки, торкнувшись крилом смерті сотень тисяч інших українських родин. Виморювання голодом, знелюднення, розкуркулення, околгоспнення, знекорінення, осибірювання...

Як не йменувалася б ця трагіка життя під московитською владою, але в будь-якому вимірі всі ці біди були своєрідними проявами геноцидних акцій. А, розширивши географію і час, можна розгледіти злоторення на рівні вселенського масштабу.

Дивно й прикро, що й досі чомусь ніхто з відомих світових політиків так і не спромігся заявити, що і нинішня війна московитів проти України є геноцидом, правильніше – його продовженням, який ними чинився впродовж віків, а в 30-их роках минулого століття сягнув свого апогею в образі нечуваного людомору, забравши життя мільйонів. Жертви, згідно комплексної судової статистично-криміналістичної експертизи від 3 грудня 2020 року №957 – 9 млн 108 тис. 500 українців в Україні та 1 млн 391 тис. 500 за її межами, загалом понад 10 млн 500 тис.

І це є далеко неповною статистикою смерті української нації, яку окремі доморощені «модерно-ватні» дослідники разом зі своїми «політиками» весь час намагаються звести до сталінського плінтуса – 3,5-3,9 млн жертв. Хоча, якщо зважати на думку тодішніх європейських дипломатів, які працювали на москві, то, скажімо, німецький атташе О.Шиллер стверджував, що «масштаби вимирання сягнули до 30%, цифра в 10 млн жертв від голоду не є перебільшенням».

А консул Італії в Харкові С. Граденіго вже в травні 1933-го заявив ще більш переконливіше, що політика радянського уряду – «за кілька місяців ліквідувати українську проблему, пожертвувавши 10 чи 15 мільйонами душ». У травні того ж року дипломат робить уточнення, заявивши, що «в університетському середовищі говорять про 40-50% населення України (людські втрати), тому вважаю цифру 15-16 мільйонів точнішою».

А розпочиналося це україноббивство значно раніше. У своїй телеграмі в лютому 1922 року представник гуманітарної організації Фрїтьйофа Хансена – Відкун Квислінг, очевидець голоду 20-их, засвідчив, що в Україні близько 7 мільйо-